

- Zdenko Šimunovski, Predsjednik udruge
- "Dostojan život"
udruga za zaštitu ljudskih prava
i dostojanstva osoba u potrebi

EUROPSKI SUD ZA LJUDSKA PRAVA
Strasbourg

Predmet: Tužba protiv Republike Hrvatske

Zbog nemogućnosti korištenja redovnih pravnih postupaka u Hrvatskoj, podnosim ovu tužbu protiv Republike Hrvatske Europskom sudu za ljudska prava u Strasbourgu. Tužbu podnosim kao privatna osoba i kao zastupnik udruge za zaštitu ljudskih prava "Dostojan život", zbog:

- Institucionalnog prikrivanja organizirane dječje prostitucije i seksualnog zlostavljanja djece iz dječjih domova u Osijeku i Turopolju, te drugih oblika zlostavljanja, seks. iskorištavanja i podvođenja djece iz obitelji socijalnih slučajeva.
- Zlouporebe službenog položaja i ovlasti odgovornih osoba, u omogućavanju širenja pedofilije među čelnim osobama iz društveno-političkog života u lokalnim zajednicama.
- Progona i kažnjavanja osoba i obitelji osoba, koje podnose prijave i dokaze o podvođenju djece, te načinu rada i ustroja velikih pedofilskih lanaca u Hrvatskoj.
- Zbog progona, kažnjavanja i prijetnji osobama koje prijavljuju počinitelje kazn. djela, koja se gone po službenoj dužnosti.
- Prijetnji ubojstvom, zlostavljanja i kažnjavanja nakon podnesenih prijava o organiziranoj dječjoj prostituciji, velikom onečišćenju prirodnog okoliša azbestom, o korupciji i organiziranom kriminalu u zatvorima i pravosuđu.
- Podnošenja lažnih optužbi i podmetanja "dokaza", radi provođenja montiranih sudskih postupaka, nakon prijavljivanja teških kazn. djela državnih službenika i odgovornih osoba u nadležnim institucijama.
- Traženja zaštite života putem ESLJP, kao svjedoka kazn. djela, kao žrtve kazn. djela i žrtve nepostupanja nadležnih institucija.
- Ishođenja odluke ESLJP za provođenje neovisne, sveobuhvatne istrage za sva kazn. djela navedena u prijavama i izjavama svjedoka, te procesuiranje počinitelja i osoba koje su to prikrivale i sprječavale dokazivanje zlouporabom položaja.

O B R A Z L O Ž E N J E

U Hrvatskoj je vjerodostojnost institucija vrlo suspektna, kao što je sporna (sumnjiva) neovisnost političara, sudaca i državnih službenika. Zabrinjavajući broj visokopozicioniranih osoba u državnim institucijama, u naravi su lutke na koncu osobama koje posjeduju njihove snimke seksa s djecom ili elitnim eskort djevojkama.

U ovom predmetu, ja osobno i moj slučaj nismo prioritet, niti je moja presuda glavni razlog za pokretanje tužbe putem ESLJP. Ali će poslužiti kao primjer iz prakse i uobičajenih postupaka odgovornih osoba u nadležnim institucijama, u svrhu dokazivanja više navoda iz ove tužbe.

U ovoj tužbi, motiv nije dobivanje odštete. Osim ako sud smatra da su štetne posljedice postupanja tužene R.H., takve naravi da su se stekli uvjeti za plaćanje odštete. U tom slučaju, neka sud dosuđeni iznos naloži uplatiti na račun udruge "Dostojan život". Registracija Udruge je u završnoj fazi, pa će broj žiro-računa bit dostavljen tijekom postupka.

Upravo zbog zaštite ljudskih prava nezaštićenih građana i najosjetljivijih kategorija osoba u potrebi, molim da mi žurno pošaljete formulare za regularno pisanje tužbe protiv Republike Hrvatske i poslovno broj predmeta pod kojim će sud voditi ovaj postupak. Odmazde zbog zakonitih prijava kaznenih djela državnih službenika, postale su sve bezobzirnije, sa sve težim posljedicama za prijavitelje, čak i za njihove obitelji. Upravo su zabrinjavajuće posljedice zataškavanja VIP počinitelja teških kaznenih djela na štetu ljudskih prava, prava djece i zaštite prirodnog okoliša. Primjeri iz hrvatske prakse dokazuju da se nepočudnih prijavitelja i "zviždača", najučinkovitije "rješava" lažnim optužbama za pedofiliju. (prilog br. 6 o novinaru "Jutarnjeg lista" Mariu Pušić)

Od 2002. godine podnosio sam svim nadležnim institucijama prijave o seks. zlostavljanju i seks. iskorištavanju djece iz osječkih domova i obitelji socijalnih slučajeva. Osim mene prijave su podosile i bliške rođakinje podvođane djece. U vlastoručnim prijavama opisivale su točne lokacije i detalje pod kojima su članovi obitelji podvodili djecu odraslim osobama. Iz sadržaja priloga 1 i 2 je vidljivo da su Manuela Frlić (rod. Fezod, kćerka Jovana Fezod) i Mirela Šajakonović (rod. Fezod, sestra Jovana Fezod), prijavljivale zlostavljanja, podvođenja, trudnoće i abortuse mladih sestara Fezod.

Sudac Mlatko Kitić je bio jedna od osoba koju smo imenovali kao korisnike plaćenih seksualnih usluga, tada 13-godišnje Đadane Fezod. Iz sadržaja priloga je vidljivo kojim smo se sve institucijama zajednički obraćali, ali koje nisu postupile po službenoj dužnosti i zakonskoj obvezi pokretanja istraga. Iz priloga br. 3 je vidljivo da smo pokretanje istraga pokušavali i preko svih medija. Ni nakon objava članaka, nitko nije ništa poduzeo!?

Započeti sudski postupak službenom predstavkom "Zahtjev za zaštitu prava i dobrobiti sestara Fezod", sudac Mlatko Kitić je spriječio, na način da je ukradio kompletan sudski spis. U to vrijeme je bio Predsjednik Općinskog suda. Ja imam kopiju tog ukradenog spisa i potvrdu o predaji zahtjeva sudu, a bit će dostavljena u priligu regularne tužbe.

Tijekom pet godina prije mog uhićenja, provodio sam mnogo vremena na odjelu dječje psihijatrije u Osijeku. Od hospitaliziranih djevojčica iz dječjih domova, prikupljao sam informacije o sustavnom seks. zlostavljanju i sustavnom podvođenju djece iz osječkih domova za djecu i maloljetnike. Radilo se o detaljnim informacijama o organiziranoj prostituciji djece, koje su meni iskazivali u spontanim razgovorima tijekom druženja na odjelu dječje psihijatrije i odobrenim izlascima u grad!? Podvođene djevojčice nisu htjele liječnicama govoriti o imenima, adresama, cijenama i vrstama seks. usluga koje su morale pružati mušterijama. To je i razumljivo, jer se radilo o utjecajnim osobama iz društveno-političkog života Slavonije i Baranje, a one su bile potpuno nezaštićene od strane odgovornih osoba iz nadležnih institucija.

Napomena! Podvučena imena su izmišljena radi zaštite privatnosti.

Voditeljice odjela dječje psihijatrije dr. Marija Zlata Knežević, dr. Mirela Delalle i glavna sestra Marina Krivić, su preuzimale od mene prikupljena saznanja, ali ih nisu prosljeđivale nadležnim institucijama. To je bila njihova zajednička odluka i dogovor sa čelnim osobama centra za socijalnu skrb i voditeljicama nadzora. Tada još nisam shvaćao da je to bila stalna praksa nepostupanja svih odgovornih osoba u gotovo svim institucijama za zaštitu djece bez odgovarajuće roditeljske skrbi.

Od 2008. godine, uporno sam pokušavao iznuditi pokretanje istrage o događajima iz 2002. godine u Varaždinskim Toplicama. 12-godišnja Đađana Fezod je u svom dnevniku opisala i nabrojala 11 osoba s kojima je imala spolne odnose. Većina ih je bila punoljetna. Navela je brojne detalje o osobama s kojima je višekratno imala spolne odnose, nekad pojedinačno, a nekada i grupno. (prilog br. 61)

Nakon provedene istrage, policije iz Varaždina i Osijeka su kazn. prijave prosljedili državnom odvjetništvu u Osijeku. (prilozi br. 7 i 8) Umjesto procesuiranja, kaznene prijave državno odvjetništvo skriva u ladicama. Dokazanu, a skrivanu činjenicu o Đađaninom ranom i izrazitom promiskuitetu (od 12. godine), te da se Đađana bavila prostitucijom od 13. godine, morali su prikriti lažnim nalazom o nevinosti, jer su njeni korisnici seks. usluga bili osječki suci. Istinite činjenice bili bi dokazi da su u mom predmetu K-18/o5, suci koristili lažne nalaze ginekologa i psihijatara. To su ujedno zakonski argumenti za ukidanje moje presude zbog lažne optužbe i lažnih izjava. Istek moje kazne je za nekoliko mjeseci, i ako preživim izdržavanje ostatka kazne u Remetincu, uskoro će svi detalji iz mojih postupaka i navodi iz kaznenih prijava, biti dostupni javnosti putem interneta, web-stranica Udruge i objavljeni u medijima.

Detaljni opisi događaja vezanih za obitelj Fezod, opisani su u sudskom spisu parničnog postupka P-1283/10, koji nije zatvoren za javnost, pa će biti dostupni medijima i objavljeni na internetu. (prilozi br. 13 i 14)

Tijekom izdržavanja zatvorske kazne, došao sam do saznanja o brojnim slučajevima korupcije i organiziranog kriminala u zatvorskom sustavu. Npr. nezakonite javne nabave, krađa zatvorske hrane, rad kantine na crno u zatvoru Remetinec itd. Zbog podnesenih prijava, trpio sam nezamisliva zlostavljanja od strane zaposlenika, ali i zatvorenika koje su poticali zatvorski službenici. Vrhunac odmazda je bila lažna optužba da sam naručio ubojstvo suca koji me je osudio. Do pravomoćnosti oslobađajuće presude, bio sam kažnjavao i diskriminiran na sve načine tijekom tri i pol godine.

Nakon prikupljenih dokaza, podnio sam kaznenu prijavu o počinjenom ekocidu azbestnim otpadom u Lepoglavi. Zbog toga su mi čelnici zatvora u Zagrebu i Bjelovaru prijetili ubojstvom. To nisu bile prijetnje bez osnova, nego realni razlozi za realizaciju mog ubojstva. Moje ubojstvo bilo bi samo još jedno u nizu, kao i brojne nerazjašnene smrti zatvorenika u hrvatskim zatvorima. Iz sadržaja novinskih članaka je vidljivo da su silovanja i ubojstva zatvorenika, realnost u kojoj žive svi zatvorenici u Hrvatskoj.

Razotkriveni ekocid azbestom, sada se pokušava prikriti od strane policije, gradonačelnika Lepoglave, čelnika zatvorskog sustava i ministarstva zaštite okoliša. (dokumentacija u prilogu) Sadašnji čelnici zatvora u Zagrebu i dalje potiču odjelne čuvare da stvaraju okolnosti za realizaciju mog ubojstva. Tim više što mi je do isteka kazne preostalo samo nekoliko mjeseci, a ja intenziviram borbu protiv korumpiranih institucija i putem registracije udruge za zaštitu ljudskih prava zatvorenika i osoba u potrebi. (statut u prilogu) Ostali dokumenti potvrđuju koruptivnu solidarnost u opstruiranju registracije.

Napomena! Podvučena imena su izmišljena, a nepodvučena su stvarna.

Tijekom boravka u Zatvoru u Zagrebu, od zatvorenika sam saznao za strahote u odgojnom zavodu Turopolje. Zbog prijava, štćenici doma su trpili najstrašnije odmazde i zlostavljanja, a sve se to institucionalno prikrivalo!? Nakon objave na naslovnici "Jutarnjeg lista" od 21.12.1914. (u prilogu), osobna iskustva mi je ispričao zatvorenik koji je bio štćenik i neposredni svjedok navedenih događaja u Turopolju. O tome postoje i snimke na mobitelima kod osoba koje ću imenovati u istrazi. Ako se pokrene istraga po nalogu ESLJP, snimke će biti ustupljene kao dokazi o institucionalnom prikrivanju strahota od strane policije, CZSS i zatvorskih službenika.

Nakon što je u medijima ukazano na razmjere organizirane, beskrupolozne, dječje prostitucije, i nakon prijava svjedoka, te predložnja dokaza, odgovorne osobe se ne mogu pravdati da nisu ništa znali za sustavna fizička i seksualna zlostavljanja i seks. iskorištavanja djece i maloljetnika iz dječjih domova i obitelji socijalnih slučajeva. Dodatni dokaz je i sadržaj knjige "Izborna Šutnja", autora i istraživačkog novinara Drage Hedla. (komentar knjige u prilogu 5)

U ovoj tužbi želim dokazati, i kao privatna osoba i kao zastupnik Udruge za zaštitu ljudskih prava, da su odgovorne osobe u pravosuđu i zatvorskom sustavu, onemogućile ranije registracije udruga zloporabom položaja. U tom smislu, tužbu podnosim kao Predsjednik Udruge, u ime osnivača i osoba koje su potpisale izjave za učlanjenje. Tužbu podnosim u ime svih obespravljenih osoba, za čija ćemo se prava boriti, što uključuje i borbu protiv iskorištavanja djece. Uloga Udruge je posebno važna, jer nadležne institucije u Hrvatskoj, svojim propustima i nepostupanjem, pogoduju moćnim pojedincima da ljude i djecu dovode u robovski položaj. To je propisano kao osnovna djelatnost i program u Statutu Udruge. (prilog br. 57)

Iz priloženog rješenja (prilog br. 56), vidljivo je da Središnji ured za zatvorski sustav piše "mišljenje", u kojem navodi lažne i izmišljene razloge za zabranu ustavnog prava na registraciju Udruge. Iz drugih priloga su vidljive zabrane kontaktiranja između zastupnika Udruge, osnivača i članova. Iz drugih sadržaja novinskih članaka, vidljiva su upozorenja o štetnosti azbesta i radioaktivnog gromobrana, a iz službenih predstavaka je vidljivo, kojim sam se sve institucijama obraćao za pomoć. Iz sadržaja i naslova na predstavkama je vidljivo i kojim sam se državnim tijelima obraćao za pomoć u pokretanju istraga o organiziranoj dječjoj prostituciji i zaštiti djece od korumpiranih institucija. To su bili općinski, županijski i vrhovni sudovi, državna odvjetništva, policija, premijeri, ministri, predsjednici R.H., pravobraniteljica za djecu, pučki pravobranitelj, predstavnici EU.... Nakon toliko bezuspješnih pokušaja, preostala mi je samo tužba Europskom sudu za ljudska prava u Strasbourgu.

Obzirom na ozbiljnost situacije i teške posljedice koje trpi velik broj osoba kojima se krše ljudska prava, molim žurno postupanje, kako bi mogao sastaviti opširnu tužbu na obrascima ESLJP, i priložiti dokaze o opstruiranju istraga od strane najodgovornijih osoba u nadležnim institucijama Republike Hrvatske.

Na priložima u privitku, markicom sam označio one dijelove koji posebno odnose na navode u ovoj tužbi.

S poštovanjem

Predsjednik Udruge:

Zdenko Šimunovski

